

1. postna nedelja Dekliška nedelja 10. 03. 2019	Ob 7.00 uri za žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Janeza (obl.) in Frančiško Pučnik
Ponedeljek 11. 03. 2018 Benedikt, škof	Ob 18.00 za + Jožefa Gošnjaka (8. dan)
Torek 12. 03. 2019 Justina, devica	Ob 18.00 za + Emila Škornika (8. dan)
Sreda 13. 03. 2019 Kristina, mučenka	Ob 18.00 za + Karla Kolarja (obl.) in Marijo
Četrtek 14. 03. 2019 Matilda, kraljica	Ob 18.00 za + Lizo in Bena Kvasa (obl.)
Petek 15. 03. 2019 Ludovika de Marillac	Ob 17.15 priprava in 1. spoved prvoobhajancev Ob 18.00 + Maksa Hojnika (obl.)
Sobota 16. 03. 2019 b. sl. Danijel Halas, duh.	Ob 7.00 za + Albina, Marijo in Leopolda Brumeca ter Marijo Zadek
2. postna nedelja Družinska nedelja 17. 03. 2019	Ob 7.00 uri za žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Janeza (obl.) in Frančiško Pučnik (iz Novega Tepanja)

1. S pepelnično sredo smo vstopili v **postni čas**. Iskrena hvala za lepo udeležbo otrok in staršev. Neka mlada gospa je dejala, da je bila prvič pri obredu pepeljenja in razlaga tega obreda. Prav zaradi tega so škofje v postnem pismu spodbudili vse vernike h katehezi, ki naj se vrši že v družini s tem, da starši skupaj z otrokom preberejo tisto, kar bodo otroci poslušali pri verouku. Verouk ali kateheza ni le za otroke, ampak tudi za starše. Starši, vzemite si čas za otroka, za krščansko vzgojo, saj ste pri krstu obljubili, da ga boste vzgajali v veri in ne-le, da ga boste pošiljali k verouku!

- Prihodnjo soboto gredo naši **birmanci** v Veržej na **duhovne vaje**. Starši, v zvonici si vzemite pismo z informacijami. Spomnimo se jih z molitvijo.
- Kušter Srečko iz Konjic vabi na romanje v Međugorje od 16.5. do 18.5. 2019. Cena 130 €. Več informacij na oglasni deski in na 041/214-667.
- Iskrena hvala Vladu Brdniku za mulčarja, Martinu Juhartu in Damijanu Tomažiču za mulčenje rožja, hvala za čiščenje in krašenje cerkve, za vse darove za kuhinjo in vsakršno vašo pomoč in dobroto.

Papež Frančišek: Jezus je rekel: »Kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce« (Mt 6,21). Naše srce je vedno usmerjeno v določeno smer: je kakor kompas, ki išče smer. Lahko ga primerjamo tudi z magnetom: na nekaj se mora prijati. Vendar pa če se naveže le na zemeljske stvari, prej ali slej postane suženj: stvari, katerih se poslužujemo, postanejo stvari, ki jim je potrebno služiti. Zunanji videz, denar, kariera, zabave: če živimo zanje, bodo postali maliki, ki nas uporabljajo, sirene, ki nas očarajo in potem

prepustijo usodi. Če pa se srce naveže na to, kar ne mine, ponovno najdemo same sebe in postanemo svobodni. Post je čas milosti, da bi mogli srce osvoboditi nečimrnosti. Je čas zdravljenja od odvisnosti, ki nas zapeljuje. Je čas, ko pogled usmerimo na to, kar ostane. Kam naj torej usmerimo pogled na poti posta? Na Križanega. Jezus na križu je kompas življenja, ki nas usmerja v nebo. Uboštvo lesa, Gospodova tišina, njegovo izpraznjenje iz ljubezni nam kažejo potrebo po preprostejšem življenju, ki je svobodno od pretiranih skrbi za stvari. Jezus nas s križa uči močnega poguma odpovedi. Obloženi z okornimi bremenami namreč ne bomo šli nikoli naprej. Moramo se osvoboditi lovka potrošništva in zank sebičnosti; tega, da želimo vedno več, da nikoli nismo zadovoljni, srca, ki je zaprto za potrebe drugih. Jezus, ki na lesu križa gori iz ljubezni, nas kliče k življenju, v katerem je On tisti, ki gori, ki se ne izgubi med pepelom sveta; življenje, ki gori iz ljubezni in ne ugasne v povprečnosti.

Papež Frančišek: Zemeljske stvarnosti izginejo, kakor prah v vetru. Dobre so začasne, oblast mine, uspeh zaide. *Kultura zunanjosti*, ki danes prevladuje in nas zavaja, da bi živeli za stvari, ki minejo, je veliko slepilo. Je namreč kakor plamen: ko ugasne, ostane samo pepel. Post je čas, ko smo poklicani, da se osvobodimo utvare, da živimo, medtem ko se poganjamo za prahom. Post pomeni ponovno odkriti, da smo ustvarjeni za ogenj, ki vedno gori in ne za pepel, ki takoj ugasne; za Boga, ne za svet; za večnost Neba, ne za prevaro zemlje; za svobodo otrok, ne za suženjstvo stvarjem.

1. postna nedelja Dekliška nedelja 10.03.2019	7.00 1. berilo: Martin Juhart 2. berilo: Mira Rubin	10.00 1. berilo: Pija Pučnik 2. berilo: Daša Pučnik
2. postna nedelja Družinska nedelja 17.03.2019	7.00: 1. berilo: Albin Pučnik 2. berilo: Kristina Strnad	10.00 OTROCI
3. postna nedelja Nedelja žena in mater 24.03.2019	7.00 1. berilo: Marjana Pučnik 2. berilo: Martin Juhart	10.00 1. berilo: Simona Borovnik 2. berilo: Lucija Pučnik

SPORED ČIŠČENJA CERKVE – iz vasi:

Prihova:	petek 8. 03. 2019	Sp. Grušovje:	petek 26. 04. 2019
Raskovec:	petek, 15. 03. 2019	Preloge:	petek 03. 05. 2019
Dobrova :	petek 22. 03. 2019	Vrhole:	petek, 10. 05. 2019
Dobriška vas:	petek 29. 03. 2019	Sevec:	petek, 17. 05. 2019
Pobrž:	petek 5. 04. 2019	Prepuž:	petek, 24. 05. 2019
Novo Tepanje:	petek 12. 04. 2019	Vinarje:	petek, 31. 05. 2019
Zg. Grušovje:	petek, 19. 04. 2019	Čiščenje v petek, soboto ali po dogovoru.	

Svetnik tedna – Ludovika de Marillac, redovnica

Hčere krščanske ljubezni, usmiljene sestre sv. Vincencija Pavelskega, med ljudmi znane kot usmiljenke, bodo prihodnje leto obhajale 360-letnico smrti sv. Ludovike de Marillac. Papež Benedikt XVI. v svoji okrožnici Bog je ljubezen navaja njeno ime med svetniki, ki so "slavni vzori družbene karitativne dejavnosti za vse ljudi dobre volje". Rodila se je 12. avgusta 1591; njen oče je bil Ludovik de Marillac, plemiški velikaš in svetovalec v francoskem parlamentu, ime njene matere ni znano. Najprej je živela pri očetu v mestu Ferrières, zatem je bila do dvanajstega leta v plemiškem zavodu, ki so ga vodile redovnice dominikanke. Tedaj pa jo je oče izročil v varstvo neki "revni ženi" v Parizu (morda je bila to njena resnična mati?), kjer se je privadila kuhanju in drugim ročnim spretnostim, ki so ji kasneje v življenju prišle zelo prav. Imela je tudi stike s preprostimi dekleti in se seznanila z življenjskimi težavami. Oče ji je pred smrtjo hotel zagotoviti varno prihodnost. Pripravil ji je ženina: to je bil Anton de Gras, oproda in tajnik kraljice Marije Medici. Ludovika se je uklonila očetovi želji in se leta 1613 z njim poročila. Ostala je dvanajst let v zakonu, ki je bil sprva kar srečen. Rodila je sina Mihaela Antona, ki ga je skrbno vzgajala. Mož je hudo zbolel, da se je Ludovike spricho družinskih težav lotevalo malodušje. Reševala se je z dobrimi deli, potrpežljivo je stregla možu in še drugim izkazovala dela usmiljenja. Ko je zašla v mučne verske dvome, ji je Bog poslal na pot sv. Frančiška Saleškega, ki je leta 1618 prišel v Pariz. Po pogovorih z njim se je pomirila. Za njeno nadaljnje življenje je bilo odločilno srečanje z Vincencijem Pavelskim leta 1624, katerega je nekaj let zatem prosila za stalno duhovno vodstvo. Po smrti moža (1625) jo je Vincencij, ki je poznal njene velike sposobnosti, pošiljal v podeželske kraje kjer so po župnijah delovale Vincencijeve mlade bratovščine krščanske ljubezni. Članice teh bratovščin so se imenovale "služabnice ubogih". Ludovika je kmalu uvidela, da poročene žene ne zmorejo vseh obiskov pri bolnikih in revežih, ker imajo dolžnosti do svojih družin. Skupaj z Vincencijem je k delu pritegnila preprosta kmečka dekleta. Prve štiri je sprejela v svoje stanovanje in jih uvedla v duhovno življenje. 29. novembra 1633 so se skupaj odločile, da bodo pod stalnim vodstvom iz ljubezni do Boga svoje življenje posvetile službi bolnikov in revežev. To je bil začetek družbe usmiljenih sester. Število kandidatij je naglo raslo. Dekleta so nosila obleko preprostih kmečkih deklet, vse enake, prirejene toliko, da je bilo lahko že na zunaj prepoznati služabnice ubogih. Vincencij je mislil na pravi novi red, vendar brez klavzure. "Njihov samostan bodo hiše bolnikov, njihove celice bodo najete sobe, njihova kapela bo župnijska cerkev, njihov križni hodnik mestne ulice," je dejal. Ludovika je ob začetku nove družbe napisala nekaj pravilnik, ga kasneje dopolnila, nekaj je temu dodal Vincencij. Leta 1647 je Ludovika določila, da mora biti vodstvo nove družbe v rokah predstojnika misijonske družbe Vincencija Pavelskega. Zanj je neutrudno delala vse do svoje smrti 15. 3. 1660. Za blaženo je bila razglašena leta 1920, svetniško čast ji je Cerkev priznala leta 1934. Vstajenja čaka v kapeli matere hiše reda v Parizu.

Pripravila: Martin Juhart, župnik Slavko Krajnc; www.liturgija.si/zupnija-prihova/oznanila

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE" ŽUPNIJE VNEBOVZETJA BL. DEVICE MARIJE.

1. postna nedelja
Dekliška nedelja
40 mučencev iz Armenije
10. 03. 2019 – 17. 03. 2019

Papež Frančišek: »Zatrobite v rog, okličite slovesni post«, pravi prerok Joel (2,15). Post se začne z vpjočim glasom, z glasom roga, ki ne boža ušes, ampak okličje post. Gre za močan glas, ki želi upočasniti naše življenje, ki vedno hiti, vendar pa pogosto ne ve dobro, kam. Gre za poziv, da bi se ustavili, šli k temu, kar je bistveno, se postili od nepotrebne, ki raztresa. Gre za budilko za dušo. Ob glasu te budilke nas spremlja sporočilo, ki ga Gospod prenaša preko prerokovih ust, sporočilo, ki je kratko in globoko: »Vrnite se k meni«. Če se moramo vrniti, pomeni, da smo odšli drugam. Post je čas, da ponovno najdemo *smer življenja*. Na življenjski poti, kot na vsaki poti, je namreč to, kar resnično šteje, da ne izgubimo izpred oči cilja. Kadar pa na potovanju želimo gledati pokrajino ali se ustaviti, da bi jedli, se ne pride daleč. Vsakdo izmed nas se lahko vpraša: ali na poti življenja iščem smer? Ali pa se zadovoljim s tem, da živim iz dneva v dan, mislim samo na to, da bi se dobro počutil, da bi razrešil kakšen problem in se malo zabaval? Katera je smer? Morda iskanje zdravja, za katero danes mnogi pravijo, da je pred vsem drugim, vendar pa bo prej ali slej prešlo? Morda imetje in blagostanje? Vendar pa nismo za to na svetu. *Vrnite se k meni*, pravi Gospod. *K meni*. Gospod je cilj našega potovanja na svetu. Smer mora biti naravnana Nanj. Na tem potovanju vračanja k bistvenemu, nam Jezus predlaga tri stvari: miloščino, molitev in post. Molitev nas ponovno priveže k Bogu; dejavna ljubezen k bližnjemu; post pa k samim sebi. Post nas vabi, da bi gledali v *višavo*, z molitvijo, ki osvobaja od vodoravnega, ploščatega življenja, kjer se najde čas zase, vendar pa se pozabi na Boga. In potem *k drugemu*, preko dejavne ljubezni, ki osvobaja od nečimrnosti posedovanja, od tega, da bi mislili, da gredo stvari dobro, če so dobre zame. Končno nas vabi, da bi pogledali *navznoter*, s postom, ki osvobaja vsakršnih navezanosti na stvari, na posvetnost, ki omrtviči srce. Molitev, dejavna ljubezen, post: tri naložbe za zaklad, ki traja.

